

INSCENIZACJA

DUCHOWA ROZMOWA Z OJCEM ZAŁOŻYCIELEM

SCENA I

Ojciec Założyciel odmawia Brewiarz w pokoju Przychodzi siostra I

SIOSTRA

Ojcze, ciągle obrywam po nosie, bo chcę coś dobrego zrobić, a jak powiem o tym, to jakby na przekór - same trudności. W konsekwencji z zapału i pragnienia pozostaje frustracja i zniechęcenie.

OJCIEC

Widzisz dziecko, nie zawsze jest dobrze rozgłaszać to, co zamierzamy zrobić, albo co aktualnie robimy. Jeśli praca się udaje, łatwo może się przyplątać miłość własna i pycha. Powoduje bez potrzeby rozgłos, zwracamy na siebie uwagę innych, oceniają nas, krytykują...

SIOSTRA

To nie mam dzielić się z innymi dobrem, które czynię, zamiarami, pragnieniami..?

OJCIEC

Lepiej pracować bez rozgłosu, zwłaszcza w początkach. Gdy praca idzie już dobrze, to można niekiedy coś rozgłosić, jeśli chwała Boża i dobro ludzi tego wymaga, ale i wówczas bardzo oględnie.

SIOSTRA

Co to znaczy?

OJCIEC

We wszystkim należy szukać większej chwały Bożej

SIOSTRA

Ojcze, ale nawet Jezus mówił: „tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

OJCIEC

Tak, ale jeżeli chwała Boża naszej reklamy nie potrzebuje, to lepiej pracować w cichości. Kiedy bowiem zbyt wiele hałasu, trudno wówczas pracować spokojnie i mniej się robi.

SIOSTRA

Tak, Ojcze, to moja miłość własna chciała się pokazać. Zasłaniałam się dobrem, ale tak naprawdę....

OJCIEC

Zawsze pragnij być nieznaną i za nic miana. „Ojciec twój, który widzi w skrytości, odda tobie”

SIOSTRA

Właśnie! Największą sztuką jest być ukrytą i pokorną! Tu dopiero widać największe umiejętności i tu najtrudniej zdać egzamin! Tu jest prawdziwe pole do popisu!

Ojcze! Pobłogosław mi, abym nie zapomniała o tym nigdy, abym pozwoliła Jezusowi kształtować we mnie prawdziwą eucharystkę.

OJCIEC

Z serca błogosławię Tobie i wszystkim Siostrom

SCENA II**Wchodzi siostra II**

Ojciec patrzy przez okno i odmawia Różaniec. Reaguje na wejście siostry

OJCIEC

Witam cię, moja droga! Cieszę się, że znowu możemy porozmawiać!

SIOSTRA

Och, Ojcze, coś się ze mną stało!

OJCIEC

co takiego, moje dziecko!?

SIOSTRA

Nie wiem po co tu jestem. Nie wiem kim jestem. Pragnę modlić się, a tyle pokus, tyle myśli mnie atakuje. Jak lawina przychodzą podszepty, że przecież to wszystko co robię, mogę robić w świecie. Ojcze, czym tak naprawdę moje życie wyróżnia się pośród innych?

OJCIEC

Tym, że umarłaś dla świata a świat dla ciebie. Zaparcie się siebie, a oddaniem wyłącznie Bogu. Tym, że wyzbywasz się miłości własnej i zepsutej natury a przyoblekasz się w Chrystusa.

SIOSTRA

Ojcze, cała moja natura się burzy!

OJCIEC

Nie zwracaj uwagi na te odruchy skazonej natury, na te bunty wewnętrzne, na te uczucia niedobre itd. To przyjdzie i przejdzie, jak burza. Na widok własnej nędzy upokarzaj się głęboko i tym bardziej Ignij do swego Oblubieńca Jezusa Chrystusa i tul się do swej Matki Niepokalanej Maryi.

Kochaj Boga, a w Bogu wszystkich ludzi, kochaj sprawę Bożą i dla niej się poświęcaj, a bądź spokojną.

SIOSTRA

Zapomniałam o wszystkim w tym zawirowaniu..., a przecież to takie oczywiste. Skupiłam się na sobie. Ojciec jak łatwo oddalić się od ideału, jak łatwo zapomnieć o celu... Tym bardziej jeszcze, kiedy inni...

OJCIEC

Wszystko będzie dobrze, jeśli nie będziesz szukała siebie, ale Jezusa Chrystusa

SIOSTRA

Tak.....

OJCIEC

Proszę cię, nie troszcz się o to, jak osiągnąć swoje uboczne cele, jak zrealizować swoje projekty. Troszcz się jedynie o to, aby jak najlepiej podobać się Jezusowi, co i jak dla Jego większej chwały uczynić, jak Kościołowi lepiej służyć.

SIOSTRA

Właśnie, a ja tak trzymam się miłości własnej....

Byłam tak rozpalona miłością składając pierwsze śluby, a teraz dopiero doświadczam własnej słabości i wielkości oczekiwań Jezus

OJCIEC

Popatrz na to z wyżyn wieczności. Pan Bóg jest tak dobry i łaskawy. Łaską swoją nas podnosi, budzi ze śpiączki duchowej, na nowo nas pobudza i zachęca, abyśmy pracowali dla Jego chwały

SIOSTRA

Och, Ojciec! Czuje nowe siły, aby rozpocząć od nowa!

OJCIEC

Sursum Corda, siostrze!

Jezus nas prowadzi i pociąga w górę do coraz większej doskonałości i ku wielkim dziełom dla zbawienia ludzi

SIOSTRA

Tak, Pan daje stosowną łaskę. Jestem tu przecież, aby toczyć walkę o ty, by nikt z ludzi nie zginął, aby żyć tą największą troską mojego Oblubieńca...

OJCIEC

Staraj się nie niweczyć wpływu tej łaski i nie przeszkadzać działaniu Bożemu w twojej duszy

SIOSTRA

Jak to robić?

OJCIEC

Staraj się usuwać przeszkody i poddać się Bogu

SIOSTRA

Powiedz mi, ojcze, więcej o tych przeszkodach. Co to jest i jak się wobec nich zachowywać?

OJCIEC

To są więzy, powrozy i sznury, które trzymają naszą duszę przywiązaną do miłości własnej, do wygod naszego ciała, do kaprysów własnej woli, ciasnych pomysłów naszego rozumu i nie pozwalają nam wznieść się wyżej.

SIOSTRA

tak, to są moje kajdany, które więzami próżnej chwały przykuwają mnie do spraw i błahostek tego świata.

OJCIEC

Trzeba, abyś zrzuciła ze swoich bark to ciężkie brzemie, jak również ciężar oglądania się na próżny wzgląd ludzki

SIOSTRA

Ojcze, dziękuję! Pobłogosław mi na kolejne zacznianie od nowa...

Siostra klęka.

Ojciec jej błogosławi. Żegnają się i wychodzi. Ojciec siada do pisania.

SCENA III

Ojciec pisze. Na widok siostry wstaje i wita się z nią

SIOSTRA

Witaj Ojcze!

OJCIEC

A co to za pesymizm i smutek emanuje z Twojej postawy, siostrze?

SIOSTRA

Całe życie wydało mi się krzyżem nie do uniesienia, samotność mi doskwiera i tyle trudności. Straciłam radość życia, służby, pracy! Ojcze, a przecież to nie życie. Tym bardziej to nie jest życie zakonne!

OJCIEC

Oczywiście!

Pamiętaj o Chrystusie, który jest Oblubieńcem Twojej duszy, a nigdy samotną nie będziesz się czuła, i smutek ciebie nie ogarnie. Oblubienica nie może się smucić, gdy jest z Oblubieńcem swoim Chrystusem. W krzyżu zbawienie nasze.

SIOSTRA

Najbardziej uderza we mnie lęk przed przyszłością i przed tym, co o mnie pomyślą, powiedzą jak mnie ocenią... To z kolei zniechęca mnie i popycha do szukania namiastek radości, zapomnienia i ucieczki od problemu..., zamiast tego popadam w coraz większy smutek

OJCIEC

Nie rozumiem, jak możesz smucić się i niepokoić, gdy co dzień Jezusa przyjmujesz w Komunii św. Masz skarb w sercu tak niepojęcie wielki - Boga samego! On nie tylko przy nas, ale i w nas jest. On Oblubieńcem dusz naszych.

SIOSTRA

Wiem, Ojczy. Ale to co wiem, nie jest w sercu.

Lękam się tak po ludzku, bo to, czego doświadczam od innych tak rani i boli.

OJCIEC

Wiem o tym. Ale nie lękaj się obumrzeć jak ziarno rzucone w ziemię. Nie lękaj się obumrzeć sobie i światu. Dopiero wtedy odżyjesz, odrodzisz się w Bogu i wiele owocu przyniesiesz światu i Kościołowi.

SIOSTRA

Mam zapomnieć o sobie, umrzeć swoim pragnieniom, swojemu „ja”?

OJCIEC

Dlatego tu jesteś. Aby zgubić siebie dla Boga.

Jeśli w taki sposób duszę swoją zgubisz dla Niego, odnajdziesz ją ale już świętą czystą przebóstwioną zbawisz siebie i innych. Nie po to przyszedł do zgromadzenia? Przypomnij motywy Twego pragnienia.

SIOSTRA

Tak... Raz wybrawszy, codziennie na nowo wybierać muszę....

OJCIEC

Tak, ale z duchem ochoczym

Niech podłożem każdej Twojej ofiary, pracy nad sobą podjętych zadań w zgromadzeniu, będzie jedno pragnienie:

Pracować dla Kościoła, dla Niego znos trudy i cierpienia. Jego troski, cierpienia i rany przyjmij jako swoje.

Porwana tym jedynym pragnieniem, niczego tu na ziemi się nie spodziewaj, niczego więcej nie szukaj, żadnej innej zapłaty nie oczekuj

SIOSTRA

Ojczy, jak wielkie zadanie. Jak wielkie zaufanie Boga wobec mnie!

OJCIEC

Tak! Dlatego żyj tym jedynym pragnieniem, aby życie swoje poświęcić Bogu i Kościołowi, chciej zedrzeć się w pracach, w uciskach, w walkach dla Kościoła

SIOSTRA

Jak mało mam przykładu wokół, aby żyć tak gorliwie.

OJCIEC

Nie zważaj na to.

Tego tylko się lękaj, abyś nie umarła, nie skosztowałaś cierpienia, ucisków i trudu dla Kościoła, dla zbawienia dusz i rozszerzania chwały Bożej.

SIOSTRA

Dzięki, Ojcze! Skoro Ty tak żyjesz, to znaczy, że takie wydanie siebie do końca jest możliwe...

OJCIEC (obejmuje ją)

Dziecko moje! Wszystko jest możliwe dla tych, którzy pragną i ufają Bogu.

Uklęknij, pobłogosławię ci.

Wzlatuj coraz wyżej!

Zostawiaj o ile możliwości siebie, odrywaj się od siebie i zdobywszy się na świętą odwagę, wzlatuj na te wyżyny, gdzie Nieskończony króluje i staraj się skąpać skrzydła swej duszy w tej chwale, jaką cieszy się i jaką ma Trójca Przenajświętsza.

A patrząc na Boga pobudzaj się do naśladowania Go; Jego piękności przez doskonalenie siebie, Jego dobroci przez miłość, która się daje i oddaje coraz bardziej temuż Bogu i pracy dla Jego chwały.

SIOSTRA

Wstaje i z radością wychodzi

SCENA IV

Tym razem Ojca nie ma. Siostra puka. Ojciec przychodzi z zewnątrz

OJCIEC

witam siostrę. Przepraszam za spóźnienie! Proszę spocząć. Co dobrego u siostry słyhać?

SIOSTRA

dobrego..., to może to, że zaczęłam stawać w prawdzie. Jednak nie wiem jak wrócić. Mam wrażenie, że odeszłam od wspólnoty. Idąc do zgromadzenia, czy na początku życia w zakonie nie widziałam tyle braków, zła... Tak mi zaczyna ciążyć życie wspólne...

OJCIEC

Wiesz przecież, że od ciebie, od innych sióstr, czyli od was zależy jakość życia w zakonie. Im lepiej zbudujecie, ozdobicie, urządzicie, uporządkujecie zgromadzenie, ten wasz dom duchowy, tym lepiej, przytulniej i przyjemniej będzie wam w nim przebywać

SIOSTRA

Właśnie widzę tu i ówdzie braki, brak przykładu, zadałam się w krytykę i plotki, i już dobro przestałam dostrzegać

OJCIEC

Dobrze, że o tym mówisz. Opowiem Ci taki przykład. Przypuśćmy, że zauważyłaś w klasztorze, że ta lub inna rzecz nie jest w porządku

SIOSTRA

wtedy właśnie zaczynam krytykować i ganić wszystko, całą winę składam na przełożonych, na konstytucje i wszelkie inne okoliczności....

OJCIEC

właśnie..., a lamentom i narzekaniom nie ma końca. Jaka z tego korzyść?

SIOSTRA

żadna, a ja utraciłam spokój, miłość do Zgromadzenia i sens trwania...

OJCIEC

zauważyłaś zatem również, że duch słabnie coraz bardziej i upada coraz niżej

SIOSTRA

tak..

OJCIEC

zaczynają się tworzyć stronnictwa, rodzi się wzajemna niechęć, a nawet nienawiść. Ona zaś zaciemnia umysł, męczy, grysie, załamuje, napełnia goryczą serce. W niepokoju i wzburzeniu nie ma miejsca dla Ducha Świętego.

SIOSTRA

Ojcze, jak z tego wyjść? Jakiego sposobu użyć, by zacząć rzeczywista poprawę życia albo przynajmniej ulepszyć to, co nie jest w porządku?

OJCIEC

Jeśli zauważasz i rozumiałaś zły stan rzeczy to najpierw w modlitwie u Boga szukaj prawdziwego światła, zrozumienia, co masz czynić i proś o siłę woli. Następnie sama zacznij żyć doskonale, wypełniając to, co nie jest wypełnione, unikaj zła, które przedostało się do klasztoru

SIOSTRA

czyli, nie koncentrować się na złu, tylko przewycięzać je żyjąc według Konstytucji Zgromadzenia i Jego duchem....

OJCIEC

Tak! A potem rozejrzyj się czy jest jakaś współsiostra, która podobnie jak ty chciałaby rozpocząć życie według Ducha Bożego. Następnie obie postępujcie drogami Bożymi pragnąc we wszystkim większej chwały Bożej.

Starajcie się pociągnąć trzecią i czwartą oraz wiele innych współsióstr

SIOSTRA

Zadziwiająco jak wpycha się w nasze wzajemne relacje i doświadczenia duch świata. Jak trzeba czuwać by nie wpaść w jego szpony... klasztor wcale przed nim nie chroni...!

OJCIEC

Jedyną obroną tu jest wierność złożonej ofierze i wierność duchowi modlitwy. Ale o tym porozmawiamy następnym razem...

SIOSTRA

Dobrze, Ojczce. To znowu spotkamy się za dwa tygodnie?!

OJCIEC

oczywiście! Do zobaczenia Siostro!

SIOSTRA

do zobaczenia! Szczęść Boże, Ojczce

OJCIEC

Szczęść Boże!

SCENA V**Wpada siostra!****SIOSTRA**

witaj Ojczce! Przepraszam za spóźnienie! Nigdy na nic nie mam czasu!

Nawet nie mam czasu na modlitwę. Z tym problemem właśnie dzisiaj przychodzę. Czuję jak słyca się moje życie, robi się coraz bardziej ciasne i chaotyczne

OJCIEC

W naszym czynnym życiu musimy być koniecznie zaprawieni do życia wewnętrznego, duchowego, do nieustannej modlitwy wewnętrznej, do odnajdywania w swoim sercu Pana Jezusa i stawiania siebie i swoich prac w Jego obecności

SIOSTRA

Jak! Tyle myśli tłoczy się, tyle pokus, tyle niepokoju. Jak wtedy wznosić myśli do Boga?!

OJCIEC

Posłuchaj. Pierwsza rzecz - gdy złe myśli, pochodzące z zepsutej natury, lub pokusy zaczynają mącić duszę, trzeba, abyś dłużej i więcej się modliła, aby wola umocniona modlitwą mogła skuteczniej oprzeć się złemu.

Gdy pokusy się zmniejszą i prawie zanikną a ich miejsce zajmą dobre i święte uczucia i pragnienia, wtedy możesz mniej czasu poświęcić na wyłączną modlitwę, to znaczy w czasie specjalnie na nią przeznaczonym, gdy modlisz się klęcząc, lub gdy jesteś w kaplicy

SIOSTRA

ale Ojcze! Nie mam czasu na wyłączną modlitwę!

OJCIEC

Czyżby?!

Ja sam robiąc rachunek sumienia, codzienny czy podczas dnia skupienia, widzę, jak jeszcze niedoskonale wypełniam i wykorzystuję czas. Zastanów się nad tym
Czuwaj, aby nie opuszczać modlitwy dla pracy..., czy innych spraw....

SIOSTRA

Hm....

OJCIEC

Poza tym bardzo ważne jest umieć przeznaczyć na modlitwę nawet najkrótsze chwile wolnego czasu, np. przechodząc od jednego zajęcia do drugiego, jadąc gdzieś, odrywając się od towarzystwa ludzi....

SIOSTRA

Ojcze, wspomniałeś o swoim problemie wykorzystania czasu.

Masz rację, sądząc, że niedostatecznie wykorzystuję czas. Ale powiedz, jak Ty to robisz, że nieustannie żyjesz duchem modlitwy

OJCIEC

Chwytam drobne chwilki, które tak szybko biegną i zamieniam je na modlitwę. Na początku ćwiczyłem się w tym, ale po jakimś czasie dusza sam ciągle wlatuje ku Bogu, jakby jakąś siłą niesiona ku Niemu.

SIOSTRA

gdzie skarb mój, tam serce moje....

OJCIEC

Dokładnie! Myśl musi stale pracować, dookoła czegoś się obracać.

Jeżeli się nie wzniesie ku Bogu, ku rzeczom świętym, to poleci gdzie indziej. Będzie przetrawiała niemiłe zdarzenia lub obracała się wokół własnej osoby. Wtedy się męczymy i duch nasz słabnie.

SIOSTRA

wiesz Ojcze, to niesamowite, ale tak jest.

Wtedy, nawet jak mam czas, to łatwiej ciągnie mnie do rozmów, telewizji, czy nawet jakichś pożytecznych zajęć, niż do modlitwy....

OJCIEC

dlatego, proszę cię, zaprawiaj się do nieustannej modlitwy, do nieustannego wznoszenia swych myśli ku Bogu. (Wtedy i czas na wyłączną modlitwę prędzej znajdziesz)

SIOSTRA

właściwie po to tu przyszłam. Jak łatwo zapomnieć, że jedynym moim rozmówcą w ciągu dnia powinien być mój Oblubieniec. Gdy tego nie ma, tracę sens wszystkiego...

OJCIEC

Tak! Bez nieustannej modlitwy dusza więdnie i marnieje, siły się wyczerpują, duch się rozprasza, a sama praca staje się całkowicie bezowocna

SIOSTRA

Ojcze, dziękuję! Obiecuję, że będę posłuszna Twoim wskazówkom. Szczęść Boże!

OJCIEC

Szczęść Boże, Siostro!